

Kız ve Kelebek Evi

Jane MEADOW

Kız ve Kelebek Evi

Jane MEADOW

Maya kelebek serasının cam kapısını itti ve ılık, tatlı kokulu bir esinti onu bir kucaklama gibi sardı. İçeri adım attığında sarı ceketini dalgalandı ve kırmızı spor ayakkabıları yolda gıcırdadı. Her yanında kelebekler gökkuşağı konfetisi parçaları gibi uçuyordu. Koyu kahverengi gözleri hayretle kocaman açıldı.

Yuvarlak gözlüklü ve yeşil gömleli güler yüzlü bir rehber yanına geldi. "Hoş geldin! Ben Bayan Rosa," dedi sıcak bir gülümsemeyle. Maya başını sallarken kıvrıkcık topuzları zıpladı. Bir yaprağın üzerinde dinlenen turuncu ve mavi kanatlı bir kelebeği işaret etti. "Şu hangisi?" diye sordu. Bayan Rosa panosuna baktı ve "O yeni çıkmış bir kelebek. Şu küçük gümüş etiketi görüyor musun? Daha yeni kozasından çıktı," dedi.

Maya, Bayan Rosa'nın peşinden sıra sıra asılı kozalarla dolu özel bir cam dolaba gitti. Bazıları yeşim yeşili, bazıları kahverengiydi ve biri cam gibi berraktı. İçeride, bir sır gibi katlanmış minik kanatları görebiliyordu. "Küçük uyku tulumlarına benziyorlar," diye fısıldadı Maya. Bayan Rosa hafifçe güldü. "Neredeyse! İçeride tırtıl kelebeğe dönüşüyor. Buna başkalaşım denir."

Tam o sırada bir kozas kıpırdamaya başladı. Maya nefesini tuttu. Bir çatlak belirdi ve ince, koyu renkli bir gövde dışarı itildi. Yavaşça, kelebeğin kanatları açıldı; önce buruşuk, sonra pürüzsüz ve parlak. Turuncu ve mavi ışıktaki parıldı. "Merhaba, Pip," dedi Bayan Rosa, etiketi okuyarak. "Pip önce minik bir yumurtaydı, sonra aç bir tırtıl, şimdi ise bir kelebek."

Maya'nın aklı sorularla doluydu. "Pip tırtılken ne yedi?" diye sordu. Bayan Rosa onu yapraklı bir bitkiye götürdü. "Sütleğen," dedi. "Tırtıllar büyüyüp tombul olana kadar yerler de yerler. Sonra baş aşağı asılıp pupa olurlar. Ondan sonra kelebek olarak çıkarlar." Maya yaşam döngüsünü parmağıyla havada çizdi: yumurta, tırtıl, pupa, kelebek.

Sonra Bayan Rosa, Maya'ya bir yaprağın üzerindeki minik bir yumurta gösterdi. Toplu iğne başından büyük değildi. "Her kelebek bu kadar küçük başlar," dedi. Maya, Pip'in ne kadar değiştiğini düşündü. Pip'in pembe bir çiçeğe uçup uzun, kıvrıkcık bir pipet gibi olan diliyle nektar yudumlamasını izledi. "Çok nazık," dedi. "Kelebekler aynı zamanda önemli tozlaştırıcılardır," diye ekledi Bayan Rosa.

Maya, güneş şapkalı küçük bir çocuğun bir haritaya bakıp biraz kaybolmuş gibi göründüğünü fark etti. Mavi tişörtünde bir tırtıl vardı. "Merhaba," dedi Maya. "Ben Maya. Kozaları görmek ister misin?" Çocuğun gözleri parladı. "Ben Leo!" dedi. "Beş yaşındayım. Kelebekleri severim ama onlar hakkında pek bir şey bilmiyorum." Maya sırtıttı. "Ben öğreniyorum! Benimle gel."

Maya, Leo'ya duvardaki yaşam döngüsü tablosunu gösterdi. "Önce yumurta," dedi, "sonra tırtıl, sonra pupa ve sonra kelebek!" Leo'nun ağzı açık kaldı. "Vay! Bu çok fazla değişiklik!" Bayan Rosa, Maya'ya küçük bir defter ve renkli kalemler verdi. "Öğrendiklerini çizmek ister misin?" diye sordu. Maya başını salladı; çilli burnu heyecanla kıvrıdı.

Maya bir banka oturup çizmeye başladı. Minik bir yumurta, kıpır kıpır bir tırtıl, asılı bir pupa ve turuncu mavi kanatlı parlak bir kelebek çizdi. Her resmin altına basit sözcükler yazdı. "Yumurta," diye yazdı. "Tırtıl. Pupa. Kelebek!" Leo omzunun üzerinden izledi. "Yardım edebilir miyim?" diye sordu. "Renkleri sen seçebilirsin," dedi Maya. Birlikte rehberi neşeli ve parlak yaptılar.

Rehber bitince Maya onu Bayan Rosa'ya gösterdi. "Bu harika!" dedi Bayan Rosa. "Bunu diğer ziyaretçiler için burada bırakabilirsin." Maya gurur duydu. En üste şöyle yazdı: "Kelebek Yaşam Döngüsü, Maya'dan." Leo ellerini çırpı. "Bir kopyasını alabilir miyim?" diye sordu. Maya gülümsedi. "Sana bir tane yapacağım!" Arka yüzüne onun için özel bir kelebek çizdi.

Bayan Rosa, Maya'ya parlak bir kelebek çıkartması verdi. "Artık gerçek bir doğa rehberisin," dedi. Maya'nın içi ısındı. Pip'in uçup geçişini izledi ve ne kadar çok şey öğrendiğini düşündü. "Diğer çocuklara kelebekleri öğretmek istiyorum," dedi Bayan Rosa'ya. "Bu harika bir fikir," dedi Bayan Rosa. "Bildiklerini paylaşmak, herkesin doğayı daha çok takdir etmesine yardımcı olur."

Maya ve Leo birlikte çıkışa yürüdüler. Leo rehberinin kopyasını sıkıca tutuyordu. "Anneme göstereceğim," dedi. "Çok etkilenecek!" Maya el sallayarak vedalaştı. Eve dönerken bahçesinde bir kelebek gördü. Gizli hikâyesini bilerek gülümsedi. "Yumurta, tırtıl, pupa, kelebek," diye fısıldadı. Yaşam döngüsü, paylaşabileceği büyülü bir sır gibiydi.

Evde Maya kelebek çıkartmasını duvarına astı. Daha büyük çizimler ve daha fazla bilgiyle yeni bir rehber başlattı. Sütleğen ve nektardan, kelebeklerin çiçeklerin büyümesine nasıl yardım ettiğinden yazdı. Küçük kardeşi, "Okuyabilir miyim?" diye sordu. Maya ısılt ısılt gülümsedi. "Elbette!" dedi. "Yaşam döngülerini öğrenmek her şeyi daha büyölü kılıyor."

Ertesi hafta Maya, bir yiğın rehberle seraya döndü. Bayan Rosa onları kapının yanındaki bir sepete koydu. "Bunlar küçük ziyaretçilerimiz için mükemmel," dedi. Maya, küçük bir kızın bir tane alıp gülümsemesini izledi. Kız kelebek çizimini işaret edip "Güzel!" dedi. Maya mutlu hissetti. Bir fark yarattığını biliyordu.

Leo güneş şapkasıyla Maya'ya koştu. "Rehberini üç kez okudum!" dedi. "Artık kelebekler hakkında her şeyi biliyorum." Maya güldü. "Kozaları tekrar görmek ister misin?" diye sordu. Cam dolaba yürüdüler; orada yeni bir kelebek çıkıyordu. "Bak!" diye bağırdı Leo. Maya hayretle izledi. Her kelebek küçük bir mucizeydi ve bunu paylaşabildiği için mutluydu.

Maya seradan ayrılırken bir kelebek omzuna kondu. Kıpırdamadan durdu. Kanatları tıpkı Pip'inki gibi turuncu ve maviydi. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı. Kelebek uçup gitti ve Maya bu macerayı asla unutmayacağını biliyordu. Doğanın büyüyle dolu olduğunu ve bundan en iyi şekilde keyif almanın yolunun onu başkalarıyla paylaşmak olduğunu öğrenmişti.